

— noget Mere, end jeg finder, Landets Størrelse og Forhold overhovedet gjøre forsvareligt, aldenstund man jo dog har hørt Udtalelser om, at det høist sandsynlig ikke vil kunne forslaa Noget til at optage en Kamp; der har jo endog for ganske nylig lydt Røster om, at den sidste Kamp desværre kunde have det sørgelige Udfald, at vi bukkede helt under“.

Formanden: Jeg har nødig villet standse det ærede Medlem i hans Foredrag, men maa dog gjøre opmærksom paa, at saaledes at oplæse større Udførelser af Rigsdagsstenden er ikke ganske paa sin Plads, og det ærede Medlem maa nødig gaa videre i saa Henseende.

H. C. Hansen: Jeg beklager meget om jeg skulde have gjort Brud paa det, den høitærede Formand kunde anse for ønskeligt, men jeg finder det, jeg allerede har tilladt mig at fremdrage, tilstrækkelig for at godtgjøre det, jeg før har udtalt. Jeg skal derfor nu kun slutte med at sige, at jeg paa Grund af det, jeg her har udtalt, stemmer imod dette Lovforslags endelige Vedtagelse.

Formanden: Forsaavidt den ærede Landssthingsmand har berørt tidligere Uttringer af den høitærede Krigsminister, skylder jeg den fraværende Minister at gjøre opmærksom paa, at, naar han ligesom de andre Miniistre er fraværende ved denne Behandling, er Grunden den, at der for Dieblirket afholdes Statsraad. Det er altsaa en nødvendig Fraværelse.

Clausager: Jeg skal fatte mig i stor Korthed, men min ærede Sidemands Udtalelser give mig Anledning til et Par mindre Bemærkninger. Jeg kan være enig med min ærede Sidemand i adskillige af de Betragtninger, han har fremdraget, idet ganske vist ogsaa jeg finder, at det foreliggende Hærløvsforslag gaar adskilligt høiere op med Hensyn til Udgifterne, end jeg kunde have ønsket. Naar jeg desuagtet agter at give Lovforslaget min Stemme, er det væsentlig begrundet i, at jeg overfor det bestaaende Forhold, overfor den allerede i flere Aar gjældende Hærløvs betragter det foreliggende som en i flere Henseender ikke uvæsentlig Forbedring, en Forbedring, som medfører, at naar jeg har Valget imellem at beholde det Bestaaende eller tage det foreliggende, mener jeg at kunne forsvare at gaa til en forhøjet Udgift af maaske omtrent et Par Hundrede Tusinde Kroner aarlig. Alle disse Lettelser i de personlige Udgifter finder jeg ikke saa ganske smaa, og jeg skal til det ærede Medlems Bemærkning om, at Forslaget i alt væsentligt er samstemmende med, hvad der er vedtaget af Thinget baade ved 2den, 3die og eneste Behandling, dog gjøre opmærksom paa, at der, hvad de personlige Byrders Formindskelse angaar,

er opnaaet en Besparelse af mellem 350,000 og 400,000 Tjenestebage, hvilket ikke er saa ganske lidt. Med det Samme skal jeg gjøre opmærksom paa, at naar min ærede Sidemand (H. Chr. Hansen) henviste til Krigsministerens igaar fremsatte Bemærkning om, at Antallet af Officerer efter det foreliggende Forslag vil overstige det, der før var vedtaget, med 10, kan jeg ikke tro, at den ærede Minister har Ret i den Bemærkning, i alt Fald ikke efter de Beregninger, der ere lagte til Grund under det andet Things Forhandlinger om nærværende Forslag. Derefter er Officerernes Antal 80—90 under det foregaaende, og der er al Grund til at antage, at Beregningen er anstillet saa nøjagtig, at den vil vise sig at holde Stik. Overfor den anden Bemærkning, som den ærede Landssthingsmand gjorde med Hensyn til Krigsministerens Udtalelse igaar, nemlig med Hensyn til Udvidelsen af Fæstningsartilleriet, skal jeg udtale, at jeg tror heller ikke, at den ganske passer, idet Fæstningsartilleriet, saavidt jeg kan se, bliver ved det Bestaaende, maaske med Tillæg af en Premierlieutenant pr. Kompagni — jeg feiler vist ikke heri — og det er en Forøgelse af Officerernes Antal, der vist falder temmelig nøie sammen med den Forøgelse af de øvrige Officerers Antal, navnlig ved Fodfolket, som man har anset nødvendig. At det kan kaldes en saa stor Udvidelse af Fæstningsartilleriet, finder jeg ikke. Smidlerid skal jeg ikke fordybe mig i de enkelte Bemærkninger, men kun gjentage, at overfor den Hærorbning, vi have for Liden, kan jeg ikke se Andet, end at det nu foreliggende Forslag er et Fremstrid. Det er lidt dyrere, det er sandt, og jeg skulde have ønsket, at det var billigere; men da der ikke har været Udsigt til at naae det, foretrækker jeg at tage, hvad der foreligger, med de Lettelser, der deraf ville blive en Følge for Befolkningen, og med den Styrkelse, Udvikling og Forøgelse af Kræfterne for Kadreernes Vedkommende, som i Tilfælde af, at vort Forsvar skal benyttes, hvad der dog kan tænkes muligt, maa anses for en Vinding. — Jeg stemmer derfor for det foreliggende Forslag.

N. Mathiasen: Jeg antager ikke, at det kan interessere det ærede Thing at høre en Diskussion mellem to Kolleger for at faae at vide, hvad man har sagt enten ved den ene eller ved den anden Leilighed; det antager jeg, er Thinget ligegyldigt. Men hvad jeg ønsker at udtale idag, er det, at jeg med største Tilfredshed giver det foreliggende Forslag min Stemme; jeg vilde være meget bedrøvet, om vi nu efter 10 Maaneders Samling idag skulde slutte Rigsdagen, uden at faae en Hærløvs vedtagen. Jeg tror, at vi have saa stort Medhold i Befolkningen, at Tallet paa dem, der antage, at det er en Feil, Rigsdagen har begaaet, vil blive aldeles forsvindende. Enten vort Hærvæsen koster en lille Smule mere eller